

'מלחמת בזק'

(Blitzkrieg). תיאוריה לניהול מלחמה שפיתחו הכוחות החמושים של גרמניה במלחמת-העולם השנייה, במטרה לזכות בניצחון מוחלט בזמן קצר ככול האפשר, הנמדד בימים ובשבועות ולא בחודשים ובשנים. במונח מ"ב השתמשו לראשונה בקשר להתקפת הגרמנים על פולין ב-1939. מ"ב מתאפיינת בריכוז של טנקים וכלי-רכב ממונעים אחרים להזזת הגייסות, ובהתקפות מסיוויות של מפציצי-צלילה וארטילריה מתנייעת על עמדות קדמיות נבחרות של האוייב. מפציצי-הצלילה תוקפים גם אתרים חיוניים בעורף האוייב במטרה לזרוע הים פסיכולוגי המביא לידי התפוררות כוחות האוייב בצורה שתמנע כול תגובה מתואמת מצד הפיקוד העליון שלו. את הטקטיקה של מ"ב פיתח הגנרל הגרמני הינץ גודריאן, ששאב את מרבית רעיונותיו מכתבי התיאורטיקנים הצבאיים האנגלים בזיל הנרי לידל הארט וג'ון פרדריק צ'רלז פולר. התיאוריות ההן גרסו החדרת טורי שריון לאורך חזית צרה, ניתוץ מוחלט של עמדתו המרכזית של האוייב באיזור החדירה, ובעקבותיהם – תנועות איגוף נרחבות של חודי-מחץ משוריינים מהירי תנועה, יצירת מובלעות גדולות שבהן לכודים כוחות גדולים של האוייב בלי יכולת פעולה. הורמכט יישם את תורת מה"ב בהצלחה במערכות פולין, דנמרק, נורווגיה, צרפת, יוגוסלוויה ויוון, ואולם נכשל בכך במערכה בברית-המועצות ('מבצע ברברוסה'). כשלון מה"ב נגד ברית-המועצות בסוף 1941 היה נקודת המפנה במלחמת-העולם השנייה, ובישר את ראשית הסוף של ה'רייך השלישי'. הבריטים השתמשו במונח 'בליץ' גם לתיאור התקפות האוויר האימתניות של הגרמנים על ערי בריטניה מספטמבר 1940 עד מאי 1941.